

Heinrich Müller

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Müller/ Theol. D. & Prof. Ordinar.
Funus, Quod ... Infantulo Johanni Polzio, Filiolo suo desideratissimo Parentes
moestissimi hodie paratum eunt, indicit, & ad eundum exequias Cives
Academicos serio & peramanter invitat : P.P. Rostochii sub sigillo Rectoratus d
18. Febr. Anno MDCLXX.**

Rostochii: Kilius, 1670

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777389541>

Druck Freier Zugang

Müller, H. ,

in

J. P o l z .

Rostock. 1670.

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

HENRICUS

Stenker

Theol. D. & Priv. Ordinarius

POMER.

1641

1642

JOHANNI

VOLZIO

1643

1644

1645

1646

1647

1648

1649

1650

1651

1652

1653

1654

1655

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HENRICUS

Müller/

Theol. D. & Prof. Ordinar.

FUNUS,

Quod

Mellitissimo Infantulo

JOHANNI
POLZIO,

Infantulo suo desideratissimo

Parentes moestissimi

hodiè paratum eunt, indicit,

&

ad eundum exequias

CIVES ACADEMICOS seriò

& peramanter invitat.

P. P. Rostochii sub sigillo Rectoratus d. 18. Febr.

Anno MDC LXX.

ROSTOCHII,

Literis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

154
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
HENRICUS
Theol. D. & Theol. Ordinarius
HORA NOVISSIMA: TEMPORA
PESSIMA: EVIGILEMUS!
ECCE MINACITER IMMINET
ARBITER ILLE SUPREMUS.
ΚΥΠΙΕ ΕΛΕΥΣΟΝ!

Non ineptè Veterum quidam ro-
gatus quid sit homo? respondit,
Bulla est. Videas, cum pluit,
bullas subitò quasdam, s. ampul-
las insurgere aqueas, efferre se-
se & velut extollere caput suum;
Quas si tangas, totum illum tu-
morem solidi nihil habere ad-
vertas, solum sub regmine fragili inanem latere aërem;
undè vix apparentes subitò evanescunt, ac per mo-
menta aliæ aliis succedunt. Quid inter homines vides
aliud, quàm successivè nasci hos, illos interire, intum-
escere quosdam, inflatosq; repentè evanescere?
Hæc nimirum vitæ nostræ fragilis est conditio, *Quoti-
diè morimur, quia quotidie demitur pars aliqua vitæ. Et tunc
quidem cum crescimus, vitæ decrescit. Infantiam amissimus, de-
indè pueritiā, deindè adolescentiam, usq; ad hesternū, quicquid
transit temporis perit, Et hunc, quem agimus diem, cum
morte dividimus, Et sicut clepsydram non extremum stillici-
dium exhaurit, sed quicquid antè defluxit, sic ultima hora,
qua desinimus esse, non sola mortem facit, sed sola consum-
mat, ut ait Seneca epist. 24. Hinc statim atq; in lucem*
editur

editur infans, pannis lineis, ferali veluti obvolvitur ami-
ctu: quæ res indicio est, eodem illum momento & vi-
vere incipere & mori. *Ingreditur infans pannis*, eleganter
scribit Tertullianus lib. 4. cont. Marcionem, *veluti se-
pultura involucris initiatus*. Sic nempè spumosa
aquarum bullæ inchoantibus pluviis excitatæ ab inti-
mis certatim prodeunt, sed eò celerius disruptæ de-
pereunt, quò inflatæ citius extenduntur; cumq; ex-
crescunt ut appareant, crescendo peragunt ne subsi-
stant. Sic flosculi dum nitent cadunt, dum apud se
extolluntur, repentino interrupti fine terminantur.
Sic aurarum flatu in altum stipula rapitur, quæ casu
concito ad ima revocatur. Sic ad nubila fumus attolli-
tur, sed repente in nihilum tumescendo dissipatur. Sic
ab infimis nebula descendendo se erigit, quam exor-
tus mox solis radius, ac si non fuerit, abstergit. Sic in
herbarum superficie nocturni roris humor adspergi-
tur, sed diurni luminis subito calore siccatur. Intuea-
mur hodiernum saltem elegantissimi Infantuli JOHAN-
NIS POLZII exemplum, quod vel solum de vitæ no-
stræ fragilitate, rerumq; humanarum inconstantia,
abundè nos erudit. Parentibus enim ille suis non tam
datus quàm ostensus, vix tres anni quadrantes à nati-
vitate supervixit, ubi continuo veluti mundana o-
mnia exosus, abire abs nobis, cœloq; undè vene-
rat, redonari cœpit. Cœterum, quæ de BEATULO
recepto mire narrari merentur ipsius Reverendi
Paren-

Parentis Collegæ nostri pl. dilecti consignata ma-
 nu exhibemus : Ita verò ille ; B. filiolus noster
 JOHANNES natus est d. 24. Maji, Anni Vulg.
 Epochæ Christianæ 1669. quæ erat dies Luna s. feria secunda
 post Dom. Exaudi, circa primam meridianam ; subsequen-
 ti verò diesacro Baptismatis fonte initiatus Christo nomen
 dedit. Parentes ei fuimus : M. JOHANNES MAURICI-
 US POLZIUS AdD. Georgi Eccles. & SOPHIA
 SCHRODERS. Avus paternus ipsi fuit : Clarissimus Vir
 M. JOHANNES POLZIUS, p.m. Thermis-Carolinis-
 Bobemus : primum per aliquot annos in Academiâ Wi-
 tebergensi Philosophiæ Adjunctus ; Dein Gymnasii Bero-
 linensis tandem Scholæ Wisnariensis Rector : Filius Viri
 plur. Rev. B. DN. GEORGII POLZII, Ecclesiæ
 Schönwaldensis in Bohemiâ per integros XXV. annos, &
 postquam propter rudes Lutheranam Evangelii Confessio-
 nē loco pulsus esset Beuzenburgensis in Marchiâ Pastoris
 vigilantissimi ; & Matrona honest. B. CATHARINÆ
 SEGERIN Schlaccoverdina. Avia paterna, Matro-
 na præclarissima CATHARINA BUTELIA,
 quæ postmodum nupsit (functo priore marito) Viro plur.
 Rev. DN. M. JOACHIMO Brücken Archidia-
 cono quondā adD. Mariæ Wismar. fideliss. nunc secundum
 vidua : filia Viri Consultissimi B. DN. MAURITII
 BUTELII Senatoris Primislaviensium & Nobilissimi
 Ordinis Equestriis Ukero-Marchici & Stolpinensis Syn-
 dici nec non Electoralis Brand. Dicasterni Advocati. & Ma-

trona cultissima B. CATHARINÆ LUDECÆ Sedi-
 nensis. Avus maternus plur. Rev. DN. J. JO-
 ACHIMUS SCHRODERUS Pastor ad Div.
 Georgii emeritus: filius Viri prudentiss. B. DN. PE-
 TRI SCHRODERI Senatoris quondam Ribbeni-
 censium, & Matrona pia EVÆ Ahnschls / quæ fun-
 cto primo secundas dein nuptias inivit cum DN. NICO-
 LAO Schwerborn / Senatore itidem Ribbenicensi, &
 tertias cum DN. Hansß Schmieden / Cive & Merca-
 tore hujus Urbis primario. Avia materna Matrona virtuti-
 bus decorat: DOROTHEA BACMEISTERS, quæ
 primum nupserrat Viro plur. Rev. DN. M. CON-
 RADO HUSWEDelio, Past. Georg. filia
 Viri celeberrimi DN. MATTHÆI BACK-
 MEISTERI Med. D. & Reip. Luneb. Physici meri-
 tissimi, & Matrona honoratissima SOPHIÆ KEL-
 LERMANS, laudatissimi quondam Cos. Rostoch.
 DN. JOHANNIS KELLERMANNI, filia. Præ-
 sagium singularis devotionis & indolis in puello vix dum
 binas septimanas nato apparuit, manus suâ sponte compli-
 catas matri ostendente, quem morem post retinuit eoque
 nos / apius preces ad inflammavit. Tandem feбри continuâ
 catharroâ extinctus est d. 14. Febr die Lunæ s. feriâ / secun-
 dâ à Dom. Esto Mibi post hor. 1. merid. Anni hujus 1670.
 postquam curriculum XXXVIII. hebdomadarum ab-
 solvisset. Quin ob insperatum adeo præmaturumque

filioli

filioli obitum in cordolium haud leve conjecti sint Pa-
rentes optumi nulli quidem dubitamus. At, recolligen-
dus in. animus, cogitandumq; humana sufferenda abs
nobis omnia fortiter, inprimis quæ non nostro, sed di-
vino sunt relicta arbitrio. *Quod dederat abstulit qui crea-
vit. Nihil abstulit tuum, qui dignatus est recipere proprium.*
*Creditum suum decuit recipere creditorem, & nihil aliud de-
cet, quam creditori suo, quando cunq; recipiat, gratias agere*
mutuantem, pereleganter scribit Hieronymus ad Tyrastr. Et
certè quare conturbemini adeò & conqueramini, Pa-
rentes, causa vix vobis ulla, at verò non una, quare
luctum ponatis, & vobis gratulemini tandem, si re-
colueritis, filiolum vestrum non periisse, sed præivisse;
non denatum, sed renatum; desuisse agere cum vivis
qui verè mortui, & ad sociatum mortuis, qui verè vi-
vi; miseriarum hujus vitæ vix guttulâ adpersum,
quibus vos nobiscum immersi toti, nunc immenso vo-
luptatû cœlestium oceano refici, ex quo nobis, qui tot
tantisque indies exercemur periculis, vix guttulâ
frui datur. Hæc ruminando luctum intra coercebi-
tis modum atque terminum. Nos contestando do-
lori, ac ostendendæ benivolentiæ, (si fortè lenire &
id dolorem queat) quæ nostri fuerint officii minimè
negligemus, tenerrimo funeri frequentes ituri exequias.
Quod uti in honorem non tantum optimorum Paren-
tum, sed & Avi pl. Reverendi, DN. M. JOACHIMI

Schrö.

Schröders / ad Div. Georg. Pastoris emeriti, ex-
 miique sacri nostri ordinis decoris atque ornamen-
 ti, Collegæ multum æstimandi, cum ingenti fa-
 ciatis animi prolubio, seriò abs Vobis, CIVES,
 prolixèque contendimus. Inter eundum cogitabitis
 illud Augustini: *A prima infantia usque ad decrepi-
 tam ætatem spatium breve est; Quod tamdiu vixerat
 Adam, quid profuisset ei magis, si mortuus fuisset hodie?
 Quid diu est, ubi finis est? Et modò cum loquimur, utiq;
 transimus: verba currunt, hora volant; sic ætas nostra,
 sic actus nostri, sic honores nostri, sic ista felicitas nostra.*
*In hoc ergò parvo spatio vita bene vivamus, et
 illò eamus, unde non transeamus.*

Convenietur hora I. in æde Mariana.

filioli obitum in cordolium ha-
 rentes optumi nulli quidem dubi-
 tus in animus, cogitandumq;
 nobis omnia fortiter, in primis q-
 uo sunt relicta arbitrio. *Quod*
vit. Nihil abstulit tuum, qui digna
Creditū suum decuit recipere credit-
det, quam creditori suo, quando cur-
mutuantē, pereleganter scribit H
 certe quare conturbemini adeo
 rentes, causa vix vobis ulla, at v-
 luctum ponatis, & vobis gratu-
 colueritis, filiolum vestrum non
 non denatum, sed renatum; de-
 qui verè mortui, & ad sociatum
 vi; miseriarum hujus vitæ vix
 quibus vos nobiscum immeriti
 luptatū cœlestium oceano refici-
 tantisque indies exercemur p-
 frui datur. Hæc ruminando lu-
 tis modum atque terminum.
 lori, ac ostendendæ benivolent-
 id dolorem queat) quæ nostri
 negligem, tenerrimo funeri frec-
 Quod uti in honorem non tantū
 tum, sed & Avi pl. Reverendi,

subjecti sint Pa-
 , recolligen-
 ferenda abs
 stro, sed di-
 tulit qui crea-
 ere proprium.
 nihil aliud de-
 gratias agere
 d Tyrast. Et
 teramini, Pa-
 na, quare
 adem, si re-
 ed prævisse;
 re cum vivis
 qui verè vi-
 dispersum,
 nmento vo-
 bis, qui tot
 vix guttulâ
 a coercebi-
 estando do-
 rtē lenire &
 ficii minimè
 ri exequias.
 rum Paren-
 DACHIMI

Schrö-